

**TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN
VAN DE BALIES VAN HET RECHTSGEBIED
VAN HET HOF VAN BEROEP TE GENT**

zitting 16 maart 2016

Eerste Kamer

Inzake TAG-340

van **mr. X**, balie ..., advocaat te ...,

wordt de hiernavolgende **beslissing** uitgesproken:

I. PROCEDURE

Mr. X werd conform artikel 459 § 1, 2de lid Ger. W. door de voorzitter van deze tuchtraad uitgenodigd bij aangetekende brief van 21 augustus 2015 om te verschijnen op de zitting van woensdag 21 oktober 2015 om 15.00 uur, teneinde zich te verantwoorden voor:

“Bij inbreuk op het art. 2 van het Reglement van 16.06.2010 van de Orde van Vlaamse Balies inzake de permanente vorming geen 16 opleidingspunten behaald te hebben in het gerechtelijk jaar 2012-2013.”

De zaak werd op de zitting van 21 oktober 2015 op verzoek van mr. X verdaagd naar de zitting van 16 december 2015.

De zaak werd op verzoek van mr. X op de zitting van 16 december 2015 andermaal verdaagd, en dit naar de zitting van woensdag 20 januari 2016.

* * * *

In de zitting van 20 januari 2016 verscheen mr. X in persoon, bijgestaan door mr. Y.

De zaak werd op verzoek van mr. X behandeld in openbare zitting.

De procedure werd overeenkomstig art. 457 bis Ger.W. in het Nederlands gevoerd.

Mr. Z, pro-stafhouder vertegenwoordigde de stafhouder van balie ... en werd gehoord in zijn verslag.

Mr. X werd gehoord in zijn verdediging. Zijn raadsman legde conclusies neer alsmede een dossier met stavingsstukken.

De debatten werden gesloten verklaard, de zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld in de zitting van 17 februari 2016; uitspraak vervolgens verdaagd naar de zitting van 16 maart 2016.

De tuchtraad heeft met gesloten deuren beraadslaagd.

II. TOELAATBAARHEID VAN DE TUCHTVERVOLGING

De tuchtraad heeft vastgesteld dat de door art. 459 § 1, tweede lid Ger.W. op straffe van nietigheid voorgeschreven oproepingstermijn van minstens 15 dagen werd geëerbiedigd.

De in de oproeping dd. 21 augustus 2015 van de voorzitter van de tuchtraad weerhouden feiten stemmen overeen met deze vermeld in de verwijzingsnota van de stafhouder.

De tuchtvervolging is regelmatig ingesteld en is toelaatbaar.

III. BEOORDELING

Mr. X roept in zijn mondelinge verdediging alsmede in zijn conclusies drie middelen in, namelijk:

A- Eerste middel: schending van artikel 458 § 1 en 2 Ger.W., schending van de (formele) motiveringsplicht, schending van het onpartijdigheidsbeginsel met betrekking tot het voorafgaand onderzoek;

B.-Tweede middel: schending van de artikelen 495 en 496 Ger.W., schending van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel (artikelen 10 en 11 van de Grondwet), bij toepassing van artikel 159 van de Grondwet, buiten toepassing verklaren, in de mate zoals aangediend, van het Regelement inzake Permanente Vorming van 16 juni 2010;

C.- Derde middel: ondergeschikt: de eigen permanente vorming.

* * * *

A. Eerste middel:

1.- Artikel 458 § 1 Ger. W. bepaalt dat de stafhouder de klachten ontvangt en onderzoekt tegen de advocaten van zijn orde. Hij kan eveneens ambtshalve een onderzoek instellen.

Artikel 458 § 2 voegt hieraan toe dat de stafhouder het onderzoek leidt of een onderzoeker aanstelt, wiens taken en bevoegdheid hij omschrijft. De klager en de advocaat die het voorwerp van het onderzoek uitmaakt worden van de instelling van het onderzoek schriftelijk op de hoogte gebracht.

Wanneer de stafhouder niet zelf het overigens essentieel voorafgaand onderzoek voert, stelt hij een onderzoeker aan wiens taken en bevoegdheid hij in dat geval dient te omschrijven. Deze omschrijving dient medegedeeld te worden aan de advocaat zodat hij de bevoegdheden van de onderzoeker kan kennen en respecteren.

De wet schrijft evenwel niet voor dat de aanstelling van de onderzoeker schriftelijk moet zijn, noch dat de taak en de bevoegdheden van de onderzoeker in schriftvorm moeten worden vastgelegd, en nog minder schrijft de wet daarvoor de nietigheidssanctie voor.

(zie: 'Advocatuur. Regels & Deontologie'. J. Stevens. Wolters Kluwer, 2015, nr 1522, pag. 1249).

De stafhouder van de balie van ... heeft schriftelijk de aanstelling van de onderzoeker, zijnde pro-stafhouder Z, meer bepaald bij brief dd. 29 september 2014 aan mr. X meegedeeld alsmede de deontologische inbreuk waaromtrent het onderzoek zou geschieden, namelijk een inbreuk op artikel 2 van het Reglement inzake permanente vorming dd. 16 juni 2010, om in het gerechtelijk jaar 2012-2013 geen zestien opleidingspunten te hebben behaald.

In fine van deze brief werd aan mr X gemeld dat de onderzoeker werd aangesteld 'met volheid van bevoegdheid'.

Dit laatste kan niet anders betekenen dan dat de onderzoeker de bevoegdheid heeft ontvangen om de weerhouden tuchtrechtelijke inbreuk ten gronde te onderzoeken, met alle respect voor de rechten van verdediging van de betrokken advocaat, en met de onderzoeksmogelijkheden die hem wettelijk en reglementair voorstaan.

Overigens werd deze 'aanstelling met volheid van bevoegdheid' door de onderzoeker aan de stafhouder bevestigd bij brief dd. 11 juni 2015, waarin hij de beëindiging van zijn opdracht meldde, en tevens verwees naar zijn aanstelling met volheid van bevoegdheid die op 29 september 2014 aan mr. X was medegedeeld samen met de concrete tenlastelegging.

2.- Volgens mr. X heeft de onderzoeker door bepaalde termen te weerhouden in zijn melding aan de stafhouder blijk gegeven van een gebrek aan onpartijdigheid, meer bepaald door in de brief dd. 11 juni 2015 aan de stafhouder een 'eigen oordeel' te hebben laten blijken, wat indruist tegen het beginsel van de neutraliteit.

Nazicht van het dossier leert evenwel dat de onderzoeker volop de rechten van verdediging van mr. X heeft geëerbiedigd door hem de kans te bieden ofwel tegen de vooropgestelde datum zijn schriftelijk verweer in te dienen dan wel te verzoeken om persoonlijk door de onderzoeker te worden gehoord, met het doel zijn toelichting en

verweer voor te brengen. Mr. X is evenwel op geen van beide vooropgestelde mogelijkheden van verweer ingegaan, zonder zelfs enig antwoord aan de onderzoeker te verstrekken.

Na aldus kennis te hebben genomen van alle elementen van de zaak, namelijk de reglementaire bepalingen in zake permanente vorming, de door mr X in het betrokken gerechtelijk jaar behaalde opleidingspunten die er slechts drie zijn, alsmede het complete gebrek aan toelichting en verweer ter zake van mr. X, heeft de onderzoeker zijn verslag afgesloten met de conclusie dat geen verder onderzoek ingevolge de volledige inertie en het stilzwijgen vanwege mr. X noodzakelijk was. Op basis van de stukken (zijnde de fiche in zake het behaalde aantal opleidingspunten), en het verder niet ingaan op de mogelijkheid van verweer werd besloten dat de deontologische inbreuk diende te worden weerhouden met het oog op doorverwijzing naar de tuchtraad van advocaten.

Dit is op zichzelf een louter advies en een vaststelling doch geen beslissing te noemen, bekomen op basis van het door hem gevoerde onderzoek.

Overigens heeft de onderzoeker zeer terecht aangehaald dat het niet ingaan door een advocaat op een verzoek tot indiening van schriftelijk verweer dan wel het eventueel ingaan op de geboden mogelijkheid tot persoonlijk verhoor door de onderzoeker, getuigt van een afwezigheid van respect voor de deontologische voorschriften. Immers, het duidt inderdaad op een compleet gebrek aan eerbied voor de orde en haar organen, zijnde in casu de onderzoeker door de stafhouder speciaal hiertoe aangesteld, om geen enkel antwoord noch enige reactie te gaan vertonen. Mr. X kan dit overigens geenszins betwisten.

Dit gebrek aan reactie mocht de onderzoeker terecht doen besluiten dat mr. X geen verweer tegen de tenlastelegging wenste in te dienen, zodat de inbreuk hierdoor als vaststaand overkwam.

Artikel 458 Ger. W. bepaalt overigens dat het enkel en alleen de stafhouder hoort te oordelen of het geval ernstig genoeg is om het naar de voorzitter van de tuchtraad door te verwijzen, terwijl de stafhouder de eerste en overigens op lokaal vlak de enige instantie is die desgevallend kan beslissen dat de zaak niet ontvankelijk is, dat ze ongegrond dan wel van een onvoldoende gewicht om een tuchtprocedure te verantwoorden. Het feit dat de onderzoeker na afronding van het hem opgedragen onderzoek tot de bevinding is gekomen dat de inbreuk wel degelijk vaststaand is, doet geen afbreuk aan het monopolie van de stafhouder om al dan niet verder een tuchtrechtelijk gevolg aan de zaak te verlenen, wat in casu het geval is geworden.

3.- Er kan tevens niet getwijfeld worden aan het feit dat de onderzoeker alle ter zake geldende elementen die aan onpartijdig onderzoek ten grondslag moeten liggen heeft nageleefd, zijnde in casu : Mr. X werd tijdig ingelicht door de stafhouder van de hem ten laste gelegde inbreuk, het feit dat de pro-stafhouder als onderzoeker werd aangesteld met volheid van bevoegdheid en waarbij mr. X in zelfde brief tevens de kans werd geboden om binnen een redelijke termijn zijn verweerelementen aan te voeren die de eindbeslissing van de stafhouder over een al dan niet doorverwijzing naar de voorzitter van de tuchtraad zouden kunnen beïnvloeden.

Door de onderzoeker werd tevens aan de betrokken advocaat de mogelijkheid geboden om persoonlijk door hem te worden gehoord, waarop mr. X om onbekende doch weinig aanvaardbare redenen overigens niet eens is ingegaan.

Zowel de onderzoeker als de stafhouder hebben aldus alle rechten van verdediging van de betrokken advocaat ten volle gerespecteerd. De verzachtende omstandigheden die thans in de conclusies worden aangehaald, onder meer de al dan niet aan- of afwezigheid van eventuele tuchtantecedenten, de specificiteit van zijn specialisatie, de relevantie ter zake, en de juistheid van de door de advocaat afgelegde verklaringen konden desgevallend door de advocaat tijdens zijn verhoor door de onderzoeker worden aangehaald, maar van deze mogelijkheid werd door hem niet eens gebruik gemaakt. Deze elementen moeten overigens niet noodzakelijk in het onderzoek zelf aan bod komen, dan wel desgevallend tijdens de behandeling voor de tuchtraad zo de zaak finaal naar de voorzitter van de tuchtraad wordt verwezen en deze tot oproeping voor de tuchtraad beslist.

Deze gegevens kunnen bezwaarlijk als een gebrek aan een 'onderzoek ten laste of ten ontlaste' worden gecatalogeerd. Immers, ten overvloede kan worden gesteld dat de opdracht van de onderzoeker, tevens met volheid van bevoegdheid, zich diende te richten op het al dan niet bestaan van een eventuele inbreuk op het Reglement in zake permante vorming, die door nazicht van de stukken en het gebrek aan enige reactie vanwege mr. X de onderzoeker terecht als vaststaand overkwam.

4.- Art. 459 §1 Ger.w. bepaalt dat de tuchtraad kennis neemt van de tuchtzaken 'door toedoen van de stafhouder', die op het niveau van de lokale orden de enige instantie is die het beslissingsrecht bezit om een vervolging al dan niet in te stellen, dan wel de zaak te seponeren of zich desgevallend te beperken tot een 'vaderlijke' vermaning.

Zoals mr. X terecht opmerkt is de stafhouder geen vervolgende partij, noch een rechterlijke instantie, maar treedt hij op als orgaan van de orde. (zie: J. Stevens, o.c. nr. 1534, pag. 1258).

In die zin dient zijn beslissing om de zaak te verwijzen naar de voorzitter van de tuchtraad gemotiveerd te zijn.

De wet zelf verleent wat betreft die plicht tot motiveren geen concrete indicaties, zodat het de tuchtraad thans hoort te oordelen of de verwijzing al dan niet genoegzaam in recht is gemotiveerd.

Dienaangaande wordt gesteld dat het bv. volstaat dat de motivering van de stafhouder voorkomt in een bijlage of nota bij zijn brief aan de voorzitter van de tuchtraad.

"Ook hier geen enkel formalisme: het gaat erom dat in de brief of in de bijlagen duidelijk wordt gemaakt over welke inbreuken het gaat en dat deze inbreuken werden begaan door de advocaat (zie de tuchtrechtelijke rechtspraak vermeld in J. Stevens, o.c., voetnoten onder nr. 1530, pag. 1254).

De tuchtraad kan enkel maar vaststellen dat na aanstelling door de stafhouder van een onderzoeker met volheid van bevoegdheid, diens gevoerde onderzoek, de tegenspraak die door de onderzoeker werd gerespecteerd door het aanbieden van de mogelijkheid tot persoonlijk verhoor van mr. X, de stafhouder de zaak naar de voorzitter van de tuchtraad heeft doorverwezen, zich baserend op het verslag van de pro-stafhouder-onderzoeker dat hij heeft bijgetreden en waarvan hij de hierin aan het licht gekomen bezwaren tot de

zijne heeft gemaakt, en welke stukken in bijlage waren gevoegd bij zijn brief tot doorverwijzing naar de voorzitter van de tuchtraad.

De tuchtraad is dan ook de mening toegedaan dat de stafhouder aldus op een adequate en behoorlijke wijze zijn beslissing tot doorverwijzing heeft gemotiveerd.

5.- Derhalve kan worden vastgesteld dat na kennisneming van het onderzoek de stafhouder beslist heeft om de zaak door te verwijzen naar de voorzitter van de tuchtraad, die mr. X ter verantwoording voor de tuchtraad heeft geroepen.

Besluit: de tuchtraad is de mening toegedaan dat alle procedurele voorwaarden in casu werden gerespecteerd, dat het onderzoek rechtsgeldig is geschied, en de tuchtvordering op een ontvankelijke wijze werd ingediend en doorgevoerd.

B. Tweede middel:

1.- Artikel 495 Ger.W. bepaalt dat Orde van Vlaamse Balies de taak heeft te waken over de eer, de rechten en de gemeenschappelijke beroepsbelangen van zijn leden, en waarbij zij bevoegd is voor de juridische bijstand, de stage, de beroepsopleiding van de advocaten-stagiairs en 'de vorming van alle advocaten behorende tot de balies die er deel van uitmaken'. Ze neemt onder meer initiatieven en maatregelen die nuttig zijn voor de opleiding.

Artikel 496 Ger.W. voegt hieraan toe dat met het oog op de betrekkingen tussen de leden van de onderscheiden balies die er deel van uitmaken, de Orde van Vlaamse Balies de regels en gebruiken bepaalt van het beroep van advocaat en hierin eenheid brengt. Te dien einde stelt zij 'passende reglementen' vast.

In toepassing van artikel 497 Ger. W worden de reglementen, zodra ze volgens de geldende wettelijke regels zijn aangenomen, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. Ze zijn vervolgens in functie van artikel 498 Ger.W. van toepassing op alle advocaten van de balies die er deel van uitmaken.

Tenslotte bepalen de artikelen 499 en 500 Ger.W. dat de raden van de orde van advocaten van de onderscheiden balies waken over de toepassing van deze passende reglementen, die 'dwingend' zijn voor de lokale balies, die alleen maar louter aanvullende eigen reglementen kunnen uitvaardigen.

De bevoegdheid om zich uit te spreken over vorderingen tot nietigverklaring van de reglementen die door de Procureur-Generaal bij het Hof van Cassatie dan wel door een advocaat van de Orde van Vlaamse Balies worden ingesteld overeenkomstig de procedure voorgeschreven door artikel 501 Ger.W., behoort exclusief toe aan het Hof van Cassatie, hiertoe bevoegd gemaakt ingevolge de bepalingen van artikel 611 Ger.W.. Het Hof dient zich hierover uit te spreken wanneer wordt ingeroepen dat de reglementen in kwestie ofwel door overschrijding van bevoegdheid zijn aangetast, dan wel indruisen tegen de wetten of op onregelmatige wijze zijn aangenomen.

Op te merken valt dat dergelijke vordering tot nietigverklaring binnen de drie maanden dient te worden ingesteld na de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

Het reglement geldt definitief voor alle advocaten die behoren tot de Orde van Vlaamse Balies, en dit op een ingevolge de wet 'dwingende' wijze.

Het bepalingen van het reglement in kwestie dienen dan ook door de tuchtraad ten volle te worden toegepast en gerespecteerd.

2.- Het Hof van Cassatie heeft weliswaar in een arrest van 22 december 2005 uitspraak verricht over een vordering door een advocaat ingesteld tegen de Orde van Vlaamse Balies tot vernietiging van het Reglement inzake de permanente vorming van de Orde van Vlaamse Balies in de toenmalige versie van 02 juni 2004, dat wat betreft de principes gelijk is aan diegene die thans figureren in de huidige versie, zijnde het Reglement inzake permanente vorming dd. 16 juni 2010.

Meer bepaald heeft het Hof toen geoordeeld dat de argumenten die werden ingebracht, strekkende tot de nietigverklaring, niet konden worden aangenomen en waarbij de vordering tot nietigverklaring aldus werd verworpen.

Meer bepaald zijn de volgende motieven van het Hof ook in casu te weerhouden, nadat het Hof in eerste instantie aan de bepalingen van artikel 495 Ger.W. (cfr. supra) heeft herinnerd, in zake de essentiële taak en bevoegdheid van onder meer de Orde van Vlaamse Balies.

“Overwegende dat het tot de bevoegdheid behoort van de Orde erover te waken dat de advocaten worden bijgeschoold; dat de Orden hierbij een zekere mate van vrijheid hebben bij de beoordeling van de vorm van opleiding; dat de appreciatie van wat nuttig is en passend voor het te bereiken doel door het Hof mag worden getoetst op zijn redelijkheid;

“Overwegend dat het niet onredelijk is de cursussen te selecteren die de advocaten moeten volgen en daarover geen of een beperkte keuzevrijheid is gelaten aan de advocaat; dat de Orde op die wijze de opleiding kan sturen;

...

“Overwegende dat het door eiser in het middel aangevoerde artikel 7 van het revolutionair decreet van 2-17 maart 1791 ertoe strekt de handel te beschermen tegen administratieve of corporatieve beperkingen;

“Overwegende dat deze bepaling niet eraan in de weg staat dat de Orde van Vlaamse Balies overeenkomstig de haar door de wetgever in artikel 495 en artikel 496 van het gerechtelijk wetboek toegekende bevoegdheden, de wijze bepaalt waarop de advocaat zijn plicht tot permanente vorming naleeft;

....

“Overwegende dat de Orde van Vlaamse Balies in het bestreden reglement inzake permanente vorming heeft gekozen voor het opleggen van een programma waarbij aan bepaalde vormen van permanente vorming punten worden toegekend, waarvan de advocaat er jaarlijks een welbepaald minimum aantal moet behalen; dat

daarvoor onder meer in aanmerking komen: het volgen van de door de Orde erkende cursussen, het geven van bepaalde lessen, het schrijven van bepaalde artikels;

“Overwegende dat verzoeker aanvoert dat de Orde van Vlaamse Balies aan alternatieve vormen zoals individuele studie en investeren in een bibliotheek geen punten toekent en haar keuze er toe kan leiden dat kosten en investeringen moeten worden gedragen in zoverre het programma van de permanente vorming aan een advocaat niet zou voldoen

“Overwegende dat, krachtens artikel 2 § 1 van de Mededingingswet alle besluiten van ondernemingsverenigingen verboden zijn, welke ertoe strekken of ten gevolge hebben dat de mededinging op de Belgische markt of op een wezenlijk deel ervan merkbaar wordt verhinderd, beperkt of vervalst;

...

“Dat het reglement vastgesteld door de Orde van Vlaamse Balies derhalve als een besluit van een ondernemingsvereniging in de zin van artikel 2 van de Mededingingswet dient te worden aangemerkt;

“Overwegende dat de beperkingen die door het bestreden reglement worden opgelegd de besteding van de middelen door de advocaat beïnvloeden en diens economische vrijheid beperken in de zin van artikel 2 §1, van de Mededingingswet; dat zij de mededinging op een wezenlijk deel van de Belgische markt kan beperken, nu zij geldt voor alle Vlaamse advocaten;

“Overwegende dat het verbod neergelegd in artikel 2 §1 van de Mededingingswet evenwel niet onbeperkt is in zaken waarin de openbare orde moet worden gehandhaafd, zoals de regels die de uitoefening van advocaat regelen; dat niet elke overeenkomst tussen ondernemingen of elk besluit van een ondernemingsvereniging die de handelingsvrijheid van de partijen of een van hen beperkt, automatisch onder het verbod valt; dat in de eerste plaats rekening moet worden gehouden met de algehele context waarbinnen het betrokken besluit van de ondernemingsvereniging is genomen of zijn werking ontplooit, en meer in het bijzonder met de doelstellingen daarvan, welke in casu verband houden met de noodzaak om de regels vast te stellen inzake organisatie, bekwaamheid, deontologie, toezicht en aansprakelijkheid, die aan de eindgebruikers van juridische diensten de nodige garantie van integriteit en ervaring bieden en een goede rechtsbedeling verzekeren;

...

“Overwegende dat het bestreden reglement er toe strekt er over te waken dat alle advocaten aan hun verplichting tot permanente vorming voldoen; dat de Orde van Vlaamse Balies daartoe een objectief controlemechanisme heeft uitgewerkt dat gebaseerd is op het vooraf toekennen van punten aan bepaalde vormen van permanente vorming;

...

“Dat aldus, anders dan verzoeker aanvoert, het niet vaststaat dat het bestreden reglement in geen geval nuttig en noodzakelijk is om de advocaat op constante en kwaliteitsvolle wijze te laten bijscholen;

“Overwegende dat uit die elementen volgt dat het reglement in zijn geheel een mededingingsbeperking oplegt in de zin van artikel 2 61 van de Mededingingswet, die redelijk verantwoord is voor de handhaving van de belangen die de wetgever aan de Orde van Vlaamse Balies heeft toevertrouwd in artikel 495 van het Gerechtelijk Wetboek.”

Het Hof heeft om de hoger vermelde redenen het verzoek tot vernietiging van het reglement verworpen.

3.- Het is derhalve duidelijk dat de argumentatie door mr. X aangevoerd, faalt. Immers, het hoort de orden erover te waken dat tussen de advocaten die ervan deel uitmaken de volle gelijkheid moet worden behouden. Beslissingen om zich op een eigen manier bij te scholen zouden dan immers aan elke individuele advocaat moeten worden voorbehouden in het kader van dit gelijkheidsbeginsel, en die zouden het evidente risico inhouden om in een situatie van volkomen en niet te aanvaarden willekeur terecht te komen. Dit zou alleen maar tot gevolg hebben dat de essentie van kwetsbaar reglement compleet zou worden uitgehold.

C. Derde middel: ondergeschikt: de eigen permanente vorming.

De tuchtraad twijfelt er geenszins aan dat mr. X een beproefd en ervaren beoefenaar is van het administratief recht, noch dat hij zich individueel en persoonlijk in het kader van zijn eigen beroepspraktijk ook continu bijschoolt in die materie.

Evenwel moet de tuchtraad vaststellen dat mr. X geen vraag tot afwijking langs de wettelijk geëigende weg bij de stafhouder heeft ingediend. Nochtans beschikt elke advocaat behorend tot de Orde van Vlaamse Balies over die reglementaire mogelijkheid om dergelijk verzoek te richten en hiertoe zijn argumenten te laten gelden.

Tevens zou het niet vermetel zijn te denken dat door een deelneming aan studieconferenties, tijdens het interactieve gedeelte na de uiteenzetting, mr. X door zijn specificiteit in een positieve zin tot de bijscholing van zijn confraters zou kunnen bijdragen.

Besluit ten gronde:

De tuchtraad stelt vast dat mr. X in het betrokken gerechtelijk jaar slechts drie opleidingspunten heeft behaald, daar waar zestien punten het voorgeschreven aantal zijn, en in wezen niet over een geldige verklaring noch excuus hiervoor beschikt.

De inbreuk zoals door de stafhouder en de voorzitter van de tuchtraad ten laste gelegd komt de raad dan ook in hoofd van mr. X bewezen voor.

De tuchtraad is de mening toegedaan dat het feit een inbreuk inhoudt op de waardigheid en de kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en een behoorlijke beroepsuitoefening moeten waarborgen.

IV. BESTRAFFING

Wat de graad van de tuchtsanctie betreft houdt de tuchtraad enerzijds rekening met de aard van de feiten en de obstinate weigering om de dwingende bepalingen van het reglement te volgen, en anderzijds de elementen die mr. X in zijn conclusies heeft laten gelden.

Een tuchtsanctie zoals bepaald in het dispositief dringt zich dan ook op.

IV. KOSTEN

De door de stafhouder neergelegde kostenstaat ten bedrage van 255,00 euro werd niet betwist en komt gerechtvaardigd voor. Deze kosten dienen ten laste gelegd te worden van mr. X.

OM DEZE REDENEN, DE TUCHTRAAD,

beslissend in eerste aanleg en op tegenspraak,

- > Gelet op art. 456 ev. Ger.W.;
- > Verklaart de tuchtvervolgning **ontvankelijk**;
- > Verklaart de tenlastelegging **bewezen**;
- > Legt mr X als tuchtsanctie een **schorsing** op acht dagen;
- > Begroot de **kosten** op 255,00 euro en legt deze ten laste van mr. X.

Hebben de zaak gehoord, erover beraadslaagd en zijn aanwezig bij de uitspraak:

- stafhouder Luc Lambert, advocaat balie Kortrijk, voorzitter van de eerste kamer;
- stafhouder Marc Decramer, advocaat balie Ieper, assessor;

- meester Godfried De Smedt, advocaat balie Dendermonde, assessor;
- meester Henry Van Burm, advocaat balie Gent, assessor;
- meester Peter De Troyer, advocaat balie Oudenaarde.

Was aanwezig bij de behandeling en bij de uitspraak:

- meester Martine Michels, advocaat balie Gent, secretaris van de tuchtraad.

Uitgesproken op zestien maart tweeduizend en zestien, in openbare zitting.

Martine Michels
Secretaris

Peter De Troyer
assessor

Godfried De Smedt
assessor

Henry Van Burm
assessor

Marc Decramer
assessor

Luc Lambert
voorzitter